

Sygn. akt I C 104/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 4 lipca 2019 roku

Sąd Rejonowy w Łęczycy I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Wojciech Wysoczyński

Protokolant: sekr. sąd. Aneta Kuleczka

po rozpoznaniu w dniu 25 czerwca 2019 roku , w Ł., na rozprawie,

sprawy z powództwa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w B.

przeciwko C. Ż. (1)

o zapłatę kwoty 44.456,24 zł

1. umarza postępowanie, co do kwoty 3.804 zł (trzy tysiące osiemset cztery złote);
2. zasądza od C. Ż. (2) na rzecz (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w B. kwotę 40.652,24 zł (czterdzieści tysięcy sześćset pięćdziesiąt dwa złote dwadzieścia cztery grosze) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 27 lutego 2019 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 5.823 (pięć tysięcy osiemset dwadzieścia trzy złote) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 3600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
3. oddala powództwo w pozostałej części.

Sygn. akt I C 104/19

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym do tutejszego Sądu w dniu 8 marca 2019 roku, powód (...) Spółka akcyjna z siedzibą w B. wniósł o zasądzenie od pozwanego C. Ż. (2) kwoty 44.456,24 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie od 27 lutego 2019 roku do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przypisanych. W uzasadnieniu wskazano, iż pozwany zobowiązał się poprzez podpisanie weksla do zapłaty w dniu 27 października 2017 roku kwoty w wysokości 45.724,24 zł. Powód wezwał 27 stycznia 2019 roku pozwanego do wykupu powyższego weksla / pozew, k. 2- 4/.

Pozwany nie kwestionował powództwa co do zasady, jednakże kwestionował powództwo co do wysokości / rozprawa z dnia 14.05.2019 roku 00:06:24/.

W piśmie z dnia 31 maja 2019 roku, pełnomocnik powoda cofnął powództwo ze zrzeczeniem się roszczenia co do kwoty 3.804 złotych / pismo k. 18/.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany C. Ż. (2) wystawił 13 października 2017 roku weksel własny, w którym zobowiązał się do zapłaty na rzecz (...) Spółki akcyjnej z siedzibą w B. kwoty 45.724,24 zł do dnia 26 lutego 2019 roku / dowód: bezsporne, weksel, k. 12/.

Powód wezwał pismem z 27 stycznia 2019 roku, pozwanego do wykupu weksła, czego pozwany dotychczas nie uczynił / dowód: kopia wypowiedzenia umowy pożyczki, k. 6/.

Tytułem spłaty pożyczki - do dnia 31 maja 2019 roku, pozwany dokonał na rzecz powódki wpłat w łącznej wysokości 20.290 złotych. Po dniu wniesienia powództwa pozwany uiszczył na rzecz powoda kwotę 3.804 złote, czyniąc to w równych miesięcznych ratach po 1.268 złotych /bezsporne, wydruk k. 15-17 i k. 18-19/.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanego powyżej materiału dowodowego w postaci dowodów z dokumentów, które to dowody Sąd uznał za wiarygodne, albowiem w toku postępowania nie ujawniła się żadna okoliczność, która podważyłaby ich wiarygodność.

Sąd Rejonowy zważył:

W piśmie procesowym z dnia 31 maja 2019 roku, pełnomocnik powoda cofnął pozew bez zrzeczenia się roszczenia co do kwoty 3.804 złotych.

Zgodnie z art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku.

W przedmiotowej sprawie cofnięcie pozwu nastąpiło ze zrzeczeniem się roszczenia, a więc zgoda pozwanego na cofnięcie pozwu nie jest wymagana. W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie nie zachodzą okoliczności przewidziane w przepisie art. 203 § 4 k.p.c., które wskazywałyby, że cofnięcie pozwu jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

Z mocy art. 355 § 1 i § 2 k.p.c., sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. Wobec powyższego Sąd postanowił jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

Strona powodowa popierała swe żądanie w pozostałym zakresie i dochodziła roszczenia na podstawie weksła, stąd też decydujące znaczenie miała ocena zasadności jej roszczenia w świetle ustawy z 28 kwietnia 1936 roku Prawo wekslowe (tj. - Dz. U. z 2016 roku, poz. 160 z późn. zm.).

W literaturze prawniczej powszechnie przyjmuje się, że weksel jest dokumentem sporządzonym w wymaganej przez prawo wekslowe formie, zawierającym zobowiązanie osób na nich podpisanych do zapłaty określonej sumy pieniężnej oznaczonej osobie w ustalonym terminie i miejscu. Jako papier wartościowy weksel ucieleśnia w sobie pewne prawo majątkowe i dokumentuje zobowiązanie osób, które go podpisały. Złożenie podpisu jest samodzielną podstawą i przyczyną powstania zobowiązania wekslowego; każda z osób, która sygnuje weksel staje się przez to dłużnikiem wekslowym. Tę ostatnią cechę charakterystyczną zobowiązania wekslowego doktryna prawnicza powszechnie określa jako abstrakcyjność. Innymi słowy poprzez podpisanie i wydanie weksła dłużnik wekslowy zaciąga wobec posiadacza weksła zobowiązanie, które jest oderwane od podstawy gospodarczej, w związku z którą weksel został wystawiony. Podstawa ta nie wpływa na ważność zobowiązania wekslowego, nawet jeżeli z jakichkolwiek przyczyn jest wadliwa. Posiadacz weksła, występując z roszczeniem zapłaty, nie jest zobowiązany do wykazywania istnienia podstawy gospodarczej; wystarczy, że załączy do pozwu prawidłowo wypełniony i nie budzący wątpliwości co do autentyczności dokument weksła wraz z wezwaniem do jego wykupu. W literaturze prawniczej panuje zgoda, że weksel może spełniać m.in. funkcję gwarancyjną, która polega na tym, że jeżeli wręczeniu weksła nie towarzyszy wola odnowienia dotychczasowego zobowiązania, weksel pełni funkcję zabezpieczającą określony stosunek cywilnoprawny. Wierzycielowi zatem obok roszczenia pierwotnego przysługuje nowe roszczenie – wekslowe. Wierzyciel jest uprawniony do dochodzenia swych roszczeń na podstawie stosunku cywilnoprawnego lub na podstawie weksła.

W ocenie Sądu załączony do akt sprawy weksel spełniał wszystkie warunki określone w przepisie art. 101 powyższej ustawy, zawierając nazwę weksel w samym tekście dokumentu, przyrzeczenie bezwarunkowe zapłacenia oznaczonej

sumy pieniężnej, nazwę podmiotu, na którego rzecz zapłata ma być dokonana, oznaczenie terminu płatności, oznaczenie miejsca płatności, oznaczenie daty i miejsca wystawienia weksła, podpis wystawcy weksła. Nadto pozwany został wezwany do wykupu weksła.

Reasumując Sąd uznał, że weksel będący przedmiotem postępowania jest ważny w świetle wyżej wymienionych wymogów formalnych prawa wekslowego.

Z uwagi na powyższe powództwo okazało się zasadne w zakresie żądania zasądzenia kwoty 40.652,24 zł wraz z odpowiednimi odsetkami za okres od 27 lutego 2019 roku jako dnia następnego po dniu płatności weksła. Skoro powód pierwotnie dochodził od pozwanego kwoty 44.456,24 zł, i cofnął powództwo o kwotę 3.804 zł. na jego rzecz należało zasądzić kwotę 40.652,24 zł. co też Sąd uczynił w punkcie 2 wyroku.

Natomiast powództwo okazało się bezzasadne w części w zakresie żądania odsetkowego tj. dotyczącego odsetek umownych. Zgodnie bowiem z art. 48 ust. 1 prawa wekslowego (mającego również zastosowanie do weksli własnych – art. 103 prawa wekslowego) posiadacz weksła może żądać od zobowiązanego zwrotnie przy wekslach, wystawionych i płatnych w Polsce, odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia płatności. Należy jeszcze wskazać, iż zgodnie z art. 5 prawa wekslowego w przypadku weksła płatnego w określonym terminie nie jest w ogóle możliwe zastrzeżenie w treści weksła odsetek. Zatem żądanie strony powodowej zapłaty przez pozwanego odsetek umownych w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie uznać należy za bezzasadne w zakresie przekraczającym wysokość odsetek ustawowych za opóźnienie.

W przedmiocie kosztów procesu Sąd orzekł jak w punkcie pierwszym sentencji wyroku, działając na podstawie art. 100 zd. 2 k.p.c. Powód ze swoim roszczeniem utrzymał się w zasadzie w całości, ulegając w swoim żądaniu jedynie w minimalnym zakresie – co do wysokości naliczania odsetek ustawowych. Co istotne, mimo że powództwo co do kwoty 3.804 zł. to w tym zakresie należy traktować powoda jako stronę wygrywającą, albowiem spłata roszczenia w tym zakresie nastąpiła po wniesieniu pozwu.

Na zasądzoną kwotę składają się: 2.223 zł opłata sądowa od pozwu, oraz kwota 3.600 złotych – zwrot kosztów ustanowionego pełnomocnika z wyboru.